

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce **S. M.**, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 3. 2005, č. j. 2005/12810/21, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 1 Cad 19/2005, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 5. 2005, č. j. 1 Cad 19/2005 - 13,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného uvedeným v záhlaví tohoto rozhodnutí bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru sociálních věcí, ze dne 8. 2. 2005, čj. KUOK/1436/05/OSV-DS/7025/SD-16, jímž nebyla žalobci povolena obnova řízení ve věcech zamítnutí žádostí o přiznání dávek sociální péče, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce správní žalobu a požádal o ustanovení zástupce pro toto řízení. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 19. 5. 2005, č. j. 1 Cad 19/2005 - 13, byl tento návrh zamítnut s odůvodněním, že rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení ze dne 27. 10. 2003 byla žalobci zastavena výplata částečného invalidního důchodu, neboť se nepodrobil vyšetření zdravotního stavu, přestože byl na možnost zastavení výplaty dávky upozorněn; kromě toho žalobce spoluvlastní rodinný domek. Soud proto nedospěl k závěru, že žalobce splňuje podmínky pro osvobození od soudních poplatků, což je jedním z předpokladů pro ustanovení zástupce, a zástupce žalobci neustanovil.

Proti tomuto usnesení podal stěžovatel v zákonné lhůtě kasační stížnost téměř nečitelného obsahu. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 27. 7. 2005, č. j. 1 Cad 19/2005 - 31, byl stěžovatel vyzván k tomu, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení usnesení doplnil kasační stížnost tak, aby uvedl, z jakých důvodů ji podává s tím, že kasační

stížnosti bude odmítnuta v případě jejího nedoplnění ve stanovené lhůtě. Stěžovatel byl soudem poučen o tom, že v řízení o kasační stížnosti směřující proti neustanovení zástupce není důvodem pro odmítnutí kasační stížnosti nedostatek zastoupení stěžovatele advokátem.

V přípise ze dne 2. 8. 2005 stěžovatel uvedl, že kasační stížnost podává podle § 103 odst. 1 písm. a) až e) s. ř. s. Dále obecně odkázal na § 39 odst. 1 a § 64 s. ř. s., čl. 3, čl. 4, čl. 10 a čl. 96 odst. 1 a 2 Ústavy, čl. 36 odst. 1, 2 a 3, čl. 37 odst. 2 a 3, čl. 38 odst. 1 a 2, čl. 30 odst. 2, čl. 31, čl. 6 odst. 1, čl. 1 a čl. 3 odst. 3 Listiny základních práv a svobod.

Vyjádření žalovaného ke kasační stížnosti nebylo podáno.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že o kasační stížnosti nemůže věcně jednat a musel ji odmítnout z následujících důvodů.

Kasační stížnost nespĺňuje náležitosti pro to, aby na jejím základě bylo možné rozhodnutí krajského soudu věcně přezkoumat. Stěžovatel byl vyzván k odstranění vad kasační stížnosti tak, aby uvedl, v jakém rozsahu a z jakých důvodů podle § 103 odst. 1 s. ř. s. napadá rozhodnutí krajského soudu. Usnesení obsahovalo řádné poučení o možnosti odmítnutí kasační stížnosti v případě neodstranění vad podle § 37 odst. 5 s. ř. s. použitého obdobně podle § 106 odst. 1 poslední věta s. ř. s. Přípis, který soudu zaslal stěžovatel, však nelze považovat za řádné doplnění kasační stížnosti, k němuž byl stěžovatel soudem vyzván.

Podanou kasační stížností se tedy Nejvyšší správní soud nemohl zabývat, neboť v ní nebyl dán rozsah přezkumu rozsudku soudu prvního stupně. Pouhý odkaz na ustanovení soudního řádu správního, Ústavy a Listiny základních práv a svobod nepředstavuje důvody kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud přitom není povinen ani oprávněn sám vyhledávat možné důvody nezákonnosti rozhodnutí soudu prvního stupně. Stěžovatel byl Městským soudem v Praze vyzván k odstranění vad kasační stížnosti a řádně poučen o možnosti odmítnutí kasační stížnosti v případě, že tak neučiní. Kasační stížnost však nebyla doplněna v rozsahu, který by umožnil zdejšímu soudu přezkoumat zákonnost napadeného rozhodnutí krajského soudu nebo přezkoumat vady řízení před tímto soudem. Nejvyšší správní soud proto konstatuje, že přes výzvu soudu a poučení o možných následcích nebyly odstraněny vady kasační stížnosti a tato skutečnost představuje nedostatek, pro který není možné v řízení o kasační stížnosti dále pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost stěžovatele podle § 37 odst. 5 s. ř. s. použitého obdobně podle § 106 odst. 1 poslední věta s. ř. s. odmítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. použitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu – kasační stížnosti nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. září 2005

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu

